ПАМ'ЯТАЙМО МИНУЛЕ -
200-річчя
НЕЗАЛЕЖНОСТИ ЗСА
100-річчя
АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ
— БУДУЙМО МАЙБУТНЄ

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXIII. Ч. 89. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. ЧЕТВЕР, 13-го ТРАВНЯ 1976 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MAY 13, 1976 No. 89. VOL. LXXXIII

УКРАЇНЦІ НЮ ЙОРКУ ЗАПОЧАТКОВУЮТЬ СВЯТКУВАННЯ 200- І 100-РІЧЧЯ ВЕЛИКИМ „УКРАЇНСЬКИМ ЯРМАРКОМ" ЦІЄЇ П'ЯТНИЦІ, СУБОТИ І НЕДІЛІ

Ню Йорк. — Довго плянований трьохденний „Український Ярмарок", яким українці Метрополітального Ню Йорку започатковують відзначення 200-річчя Американської Незалежности і 100-річчя Українського Поселення, відбудеться тут вже в кінці цього тижня, тобто в п'ятницю, суботу і неділю на 7-ій вулиці між 2 і 3-ою евеню на долині міста, біля церкви св. Юра. Голова Ювілейного Комітету адв. І. О. Флис і референтка преси й інформації Галина Сміндак інформують, що вже всі праці підготовки закінчені, домовленості з мистецькими одиницями завершені, а тепер, як каже адв. І. Флис, „треба молитись за погоду", бо якщо буде добра погода то „Український Ярмарок", мабуть перший в історії українців цього міста, буде вселюдським успіхом, враховуючи численні музичні, вокальні, танцювальні та інші ансамблі і хори, які виступатимуть у триденній програмі на окремо збудованій сцені. Біля 15 паланок і понад 20 столів, у тому числі і стіл Окружного Комітету Відділів УНСоюзу, презентуватимуть українській громаді і численним відвідувачам американцям зразки українського мистецтва, українське друковане слово — книжки, журнали і газети, як також українські народні страви, печиво тощо.

У мистецьких програмах виступатимуть мистецькі групи: Нюйоркська Школа Бандуристів з солістом Левом Рейнаровичем, сестри Шумилович (тріо бандуристок), хор Осер. СУМА „Жайворонки", молодечий хор „Молода Україна" з Трентону, хор церкви Чесного Хреста в Асторії, вокальний ансамбль церкви св. Юра, група членів 83-го Відділу СУА („Гагілки"), молодь католицької школи св. Духа в Брукліні („Хороводи"), танцювальний ансамбль Олени Оприско з Асторії, танцювальна група з Гемстед, Балетна Школа Роми Прийми-Богачевської, Школа Українського Народного Балету, українські танцюристи з Фреш Медовс, Танцювальний Ансамбль СУМА „Верховинці" і „Молоді Верховинці". Крім того, в програмі передбачений показ новочасного одягу з примінениям української вишивки та інші несподіванки.

Керівниками програм будуть: в п'ятницю, 14 травня — пані Марія Душник, в суботу, 15-го — Лариса Крицька-Лисняк і в неділю, 16-го — Володимир Старосольський. Деякі програми, які також присвячені відзначенню 200-річчя ЗСА і 100-річчя Українського Поселення, відбудуться у закритих приміщеннях, наприклад, в авдиторії Школи св. Юра — концерт наших солістів Марти Кокольської-Мусійчук, Володимира Тисовського і Ігоря Соневицького, концерт визначних учнів УМІ в Літературно-Мистецькому Клюбі, концерт музики молоді Академії св. Юра, висвітлення фільму і прозірок про життя української громади в Ню Йорку та інші виступи.

Програма „Українського Ярмарку" розпічнеться в п'ятницю, 14-го травня о год. 3-ій по полудні в присутності священства і багатьох представників міської управи, спеціально запрошених на цю церемонію. В інші дні програма буде починатися о год. 12-ій дня і триватиме до 10-ої вечором.

Завершується підготова до великого Українського Фестивалю в Ню Джерзі

Під час нарад у справах фестивалю. На фото (зліва): ред. Я. Гайвас, мгр І. Базарко, Й. Лисогір, інж. М. Пінковський, інж. З. Онуфрик, п-і С. Букшована, адв. К. Ваньо

Джерзі Сіті. — Третій Український Фестиваль в Ню Джерзі, який відбудеться в суботу, 5-го червня, в амфітеатрі Гарден Стейт Артс Центру буде присвячений 200-річчю Американської Незалежности і 100-річчю Українського Поселення в ЗСА, річниці яка будуть відповідно відмічені в рамках цілоденної програми Фестивалю, — інформували члени Фестивального Комітету під час нарад з представниками Українського Крайового Комітету 200-річчя Америки, які відбулися тут у вівторок, 11-го травня, в приміщенню Української Будівлі УНСоюзу.

В нарадах взяли участь: Йосип Лисогір, голова Крайового Комітету, ред. Ярослав Гайвас, організаційний референт і мгр Іван Базарко — секретар, а фестивальний Комітет репрезентували його голова інж. Зенон Онуфрик та члени п-ні Стефанія Букшована, адв. Константин Ваньо й інж. Мирон Пінковський, який є рівнож головою Координаційної Ради Відділів УККА на стейт Ню Джерзі, під спонзорством я-

(Закінчення на стор. 4-ій)

НАРАДА МОЛОДІ В СПРАВІ ВІДВІДИН У БІЛОМУ ДОМІ

Координатор Молоді при УККА повідомляє, що в п'ятницю, 14 травня, в год. 7-ій вечора в домівці КПС в УН-Домі в Ню Йорку, відбудеться нарада представників усіх організацій молоді в справі Дня Української Молоді в Білому Домі у Вашінгтоні, який відбудеться в четвер, 24 червня ц. р. Прохається всі організації молоді прислати своїх представників, як теж запрошується зацікавлену цією справою молодь, що не є членами молодечих організацій, прибути на цю важливу нараду.

Форд переміг у правиборах в Західній Вірджінії, Ріґен в Небрасці, Картер у Коннектикат

Омага/Чалстон/ Гартфорд. — У вівторок, 11-го травня, президент Джеральд Форд виграв республіканські правибори в Західній Вірджінії, здобуваючи 56 відсотків голосів, а його конкурент Роналд Ріґен, колишній губернатор Каліфорнії, одержав 44 відсотки. Однак, переміг президента Форда в Небрасці, бо дістав 51 відсоток голосів, а Президент 49 відсотків.

Щодо демократичних президентських правиборів, то в Коннектикаті Джіммі Картер, колишній губернатор Джорджії, здобув 33 відсотки голосів, конгресмен Морріс Юдал з Арізони одержав 31 відсоток, а сенатор Генрі Джексон із стейту Вашінгтон — 18 відсотків голосів. Демократичні правибори у Західній Вірджінії виграв тамошній сенатор Роберт Бирд, здобуваючи 90 відсотків голосів, як „фаворизований син", а Картер одержав тільки 10 відсотків. Картер програв також у Небрасці, де сенатор Френк Чирч із Айдаго дістав 39 відсотків голосів, Картер 37 відсотків, а сенатор Гюберт Гомфрі з Міннесоти — 8 відсотків голосів. У Коннектикаті не було республіканських правиборів.

БРИТІЙСЬКА КОРОЛЕВА ЄЛИСАВЕТА В ЛИПНІ ВІДВІДАЄ ЗСА

Лондон. — Британська королева Єлисавета II-га та її чоловік принц Филип 6-го липня прибудуть своїм приватним кораблем до Філядельфії, щоб там розпочати свої відвідини ЗСА з нагоди 200-річчя Американської Незалежности. У Філядельфії королівську родину вітатимуть губернатори всіх 50-ох стейтів і 10-ох територій ЗСА. Опісля королева Єлисавета і принц Филип 7-го і 8-го липня побувають у Вашінгтоні, Д. К., а відтак прибудуть до Ню Йорку. Бостон вони відвідають 11-го липня, а тоді попливуть до Канади, де королева Єлисавета 17-го липня має відкрити Олімпійські Ігрища в Монтреалі.

Москва протестує проти „напаствування" її дипломатів в ЗСА

Москва. — Совєтське пресове аґентство ТАСС повідомило, що у вівторок, 11-го травня, совєтський уряд гостро запротестував проти „напаствування" совєтських дипломатів у ЗСА „групами сіоністів" та твердив, що американські чинники не роблять жадних ефективних заходів, які запобігли б тим „напаствуванням" та покаранні б винних „терористів". ТАСС заявив, що совєтське міністерство закордонних справ, яке переслало протест до Вашінґтону, має „нові факти", які здогадно доказують, що американські чинники „легковажать" діяльність „сіоністських терористів". Протест міністерства закордонних справ повторював деякі із закидів, виголошених совєтським послом до ОН, Яковом Маліком, в Раді Безпеки ОН у понеділок, 10-го травня.

У вівторок, 11-го травня, місія ЗСА до ОН звернулася до совєтської місії, щоб змінила своє становище і дозволила совєтським дипломатам свідчити в американському суді проти двох осіб, яких заарештовано за напастування 5-ох совєтських дипломатів в Ню Йорку. Ці два члени жидівських радикальних організацій твердять, що вони робили це, щоб змусити Москву погодитися на вільну еміграцію жидів із СССР. Місія ЗСА заявила совєтській делегації до ОН, що якщо совєтські дипломати таки відмовляться свідчити в суді, то два арештовані жиди будуть звільнені, бо не буде проти них достатніх доказів. Натомість совєтська місія твердить, що „факти відомі" й тому совєтські дипломати не мусять свідчити.

„Союзовий День" Ню Джерзі відбудеться 12-го вересня

Пассейк, Н. Дж. В п'ятницю 30 квітня ц. р. тут в залі Української Централі відбулося засідання представників чотирьох Округ УНСоюзу стейту Ню Джерзі. Наради відкрив і ними проводив голова Пассейської Округи Іван Хомко, який є рівночасно головою ділового стейтового Комітету для відбуття „Союзового Дня". Присвячені під час нарад, крім інших членів Окружних Управ, були голови Округ: Юліян Баранюк — голова Округи Нюарк, Стефан Островський — голова Округи Ню Джерзі і Корнило Галушка — голова Округи Перт Амбой.

Головною темою нарад було: обговорення і затвердження пляну праці Союзового Дня та організаційні справи.

По довшій дискусії ухвалено, що шостий з ряду „Союзовий День" заходом чотирьох Округ стейту Ню Джерзі відбудеться в неділю, 12-го вересня 1976 року, в Українському Селі в Бавнд Бруку. При тому запляновано багату мистецьку програму, як виступ танцювальних груп, забаву з танцями, вигран цінних нагород та інші несподіванки.

Ухвалено запросити до участи в традиційному жe

(Закінчення на стор. 4-ій)

НЮАРКСЬКА ОКРУГА УНС МАТИМЕ ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

Ірвінгтон, Н. Дж. — Окружний Комітет Відділів УНС Нюаркської Округи, що його очолює Юліян Баранюк — голова, д-р Леонід Луценко — секретар і Володимир Боярський — касир, інформує, що організаційні наради Округи відбудуться тут в п'ятницю, 14-го травня ц. р. о год. 7-ій вечором в залі Українського Народного Дому при 140 Проспект евеню. Ціль Зборів — перевірити дотеперішню працю, застановитись над працею у літніх місяцях, основно обговорити плян приготування до „Союзового Дня", який, як відомо, відбудеться 12-го вересня ц. р. в Українському Селі в Бавнд Бруку. У Зборах візьме участь обласний організатор Василь Оріховський.

СОЮЗОВА ВЕСНЯНА ЗАБАВА В ДЖЕРЗІ СИТІ

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Відділи УНС Надгудзонської Округи влаштовують тут в суботу 15-го травня в Українському Народному Домі, 90 Флїт вулиця, весняну забаву. Грає оркестра „Доміно" під керівництвом пані Анни Кухти. Початок забави год. 9-та вечором. Вступ: дорослі 3 молодь 2 доляри.

СОВЄТСЬКА І КИТАЙСЬКА ДЕЛЕГАЦІЇ НА КОНФЕРЕНЦІЇ ОН В НАЙРОБІ ПРОДОВЖУЮТЬ ВЗАЄМНІ ОБВИНУВАЧЕННЯ

Найробі, Кенія. — У вівторок, 11-го травня ц. р. делегації Совєтського Союзу і Китайської Народної Республіки, які беруть участь в торговельній конференції Об'єднаних Націй у цій африканській державі, знову зударились між собою. До гострої конфронтації дійшло після того, як делегат КНР Куо Гуа-мін, який є заступником міністра для закордонної торгівлі, закинув Совєтському Союзові, що цей використовує політику детанту „як димову заслону для своїх диких амбіцій і агресивно - експансивних цілей", а совєтський делегат у свою чергу назвав Китай „передвісником нової світової війни". Крім того китайська делегація відіграла провідну ролю так званих суперпотуг, які вважають себе одиноким, які можуть рішати про решту країн світу. Торгівля, на думку китайської делегації, повинна базуватися на рівноправності і взаємному пошануванні, без наміру експлуатації і використовування слабших держав сильнішими. Продовжуючи атакувати СССР, китайський делегат звернув увагу делегаціям 135 країн світу, які беруть участь в конференції, що з „одного боку Совєтський Союз вживає брехливу пропаганду, багато говорить про відпруження у відносинах між державами, а з другого боку веде так звані „визвольні війни" для поширення соціяльного імперіялізму". При тому делегат КНР назвав СССР „найбільшим експлуататором в сьогоднішньому світі".

Після обідової перерви голова совєтської делегації Ніколай С. Потолічев, міністер СССР для закордонної торгівлі, у своєму слові зігнорував виступи китайців. Він однак сильно обороняв політику детанту, яка, на його думку, є запорукою розвитку торговельних зв'язків і поширення торгівлі на недорозвинені країни.

Москва може припинити еміґрацію жидів, якщо вони не поселюватимуться в Ізраїлі

Тель-Авів. — Джей Бушинський, кореспондент газети „Чікаґо Дейлі Ньюз", пише в статті, яка появилася 3-го травня ц. р., що Нагум Гольдман, президент Світового Жидівського Конгресу, висловив побоювання, що Москва може цілком припинити еміґрацію совєтських жидів, якщо продовжуватиметься тенденція, що коло 60 відсотків із тих, які одержують візи до Ізраїля, поселюються в інших країнах, наприклад, в ЗСА, Канаді, Австралії тощо. Гольдман заявив, що свої побоювання базує на недавніх розмовах з високими совєтськими чиновниками, включно із совєтським амбасадором до ЗСА, Анатолієм Добриніним. Совєтські чиновники поінформували Гольдмана, що „інші совєтські меншини" починають обурюватися фактом, що так багато жидів виїжджає із Совєтського Союзу, порівняльно з членами інших народів. Бушинський пише, що не незадоволення поширене зокрема між українцями, які протестують проти цієї несправедливости.

Нагум Гольдман поінформував, що уряд Австрії, тобто, країни через яку переїжджає більшість жидівських емігрантів із СССР, підтвердив факт, що дві треті із цих емігрантів, хоча мають візи до Ізраїля, їдуть до інших країн. Гольдман також подав до відома, що Москва використовує еміґрацію жидів, щоб позбутися дисидентів нежидівської національности, видаючи їм візи до Ізраїля.

Те, що так багато жидівських емігрантів остаточно поселюється в інших країнах, витворює для Кремля серйозну проблему, — заявив Гольдман — бо досі Москва могла відповідати українцям і членам інших народів, що ситуація жидів, як рівнож надвалжанських німців, є вийнятком, бо вони мають власні держави, в яких можуть поселюватися. Коли, однак, понад 60 відсотків жидівських емігрантів із СССР не їдуть до Ізраїля, то цей арґумент тратить на вартості.

Статистика Світової Сіоністської Організації вказує, що коли протягом перших 3-ох місяців 1975-го року до Ізраїля прибуло 2,403 совєтських жидів, то протягом першого кварталу 1976-го року це число становило тільки 1,830.

Французька критика високо оцінює твори Л. Гуцалюка

Париж (С. К.). — Тут в галерії „Руаяль" відбувається виставка нашого нюйоркського маляра, Любослава Гуцалюка. Це престижева галерія у самому центрі найбільш відомих галерій та сальонів моди в Парижі. Вона існує вже від початку цього сторіччя, та має широку клієнтелю любителів малярства. Після відкриття виставки французькі рецензенти високо оцінили творчість нашого мистця.

„Галері - Жарден Дез Ар", місячник, Париж, травень 1976 (Розп'яте місто) пише: „Любо Гуцалюк — це американський маляр українського походження. Поділяючи своє життя між Парижем і Ню Йорком, він щасливо поєднує, завдяки його вишуканій палеті — уяву давнього і нового світів; міські теми предомінують в його картинах, він запрошує нас „завдяки незвичайній вміняти простір, що існує між магією й реальністю.

Спогад цих двох міст, Ню Йорку й Парижу інкорпорується та інтеґрується особливо в незвичайних реалізаціях сил й лагідности, гармонії й бурхливої антирівноваги, які, здається, злітають на підбій небес. Місто залізне й золота, вогнів та води, деформує свої вежі у неспокійні вежі, спрямовані до вогненного сонця. Ми свідками якоїсь віщої та потрясаючої пожежі, якою Гуцалюк наново оживляє душу міста. Він поштовхує нас до справжнього прагнення життя, результатом якого може бути розп'яття міста „або, в протилежності, делікатна, сіро - синя гармонія зворушливого пейзажу, в його водах, кораблях, маштах, дзвіницях містечок і вежах, що об'єднані на вишуканій пов'язаности вільного і інтенсивного світла. Це картини, що об'єднують здисциплінованість образовости — від фантастики до уявности, це маляр, за яким треба слідкувати", — пише рецензент Марі - Елен Паріно.

Інший рецензент, Жан Шаровд,

(Закінчення на стор. 4-ій)

Проф. Б. Рубчак доповідав на з'їзді славістів у Чікаґо

Чікаґо (Д. Б.). — На славістичному з'їзді „Мідвест Славік Конференс", що відбувся в днях 6-8 травня в Іллінойському університеті Чікаґо Серкл, професор цього університету Богдан Рубчак прочитав топовідь: „Від барокка до романтизму в українській літературі".

Доповідь була безпосередньою реакцією на тези панелю, що в його рамках вона була виголошена: в слов'янському світі є важливі (меджор) і незначні (майнор) національні літератури, вартість яких вимірюється добою їх народження та їх тривалістю. Тому, що українська література бере свій початок із раннього дев'ятнадцятого сторіччя, вона належить до незначних слов'янських літератур.

На основі теорії мутації жанрів сучасного літературознавця Клявдія Гуйллена, проф. Рубчак вказав на три головні моменти, які заперечують тези панелю: (1) „Енеїда" Котляревського тісно зв'язана з пізніми барокковими „низькими" жанрами, як ось інтермедії, шкільні вірші та бурлескні діялоги. Ні цю поему, ні її автора не можна вважати початком нової української літератури, а тільки продовженням (в теорії мутації жанрів) української літератури взагалі. (2) Докладно проглянувши мову доби барокко не як суміж різних мов, а як структуру стилів, проф. Рубчак показав, що ця структура, знову взявши до уваги теорію мутації жанрів, продовжується в літературній мові таких романтиків як Куліш, Щоголів і навіть Шевченко. (3) Взаємні впливи писаної та усної літератури в добі барокко вже тоді окреслили шлях, яким природно пішов український романтизм. На закінчення доповіді проф. Рубчак твердив, що цей шлях був фактично простіший і безпосередніший, ніж у багатьох літератур Заходу.

Майже виключно не-українська публіка вчених-славістів виявила велике зацікавлення проблемами, що їх порушив доповідач.

Закінчується програма форуму американських проблем в Чікаґо

Чікаґо (Н. Н.). — На протязі трьох місяців відбувається тут академічна програма, організована Філією Українського Католицького Університету і присвячена темі „Америка в житті української спільноти". Досі відбулося дев'ять доповідей та дві виставки. Остання доповідь і дискусія буде проведена в п'ятницю, 14 травня, о год. 7.30 вечором в авдиторії сєбору свв. Володимира й Ольги. Проф. Тома Кочман з Іллінойського університету говоритиме на тему: „Америка в році 2000", а група панелістів дискутувати ме питання: „Українська спільнота в Америці за найближчих 25 років". Беруть участь в панелю: проф. Я. Гарасимів, проф. Дарія Маркусь, проф. Б. Рубчак і проф. М. Семчишин. Модератором буде керівник програми, проф. В. Маркусь.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

ВИСТАВКА ОБРАЗІВ, ГРАФІКИ І СКУЛЬПТУРИ

Ню Йорк. — Заходами Об'єднання Мистців Українців в Америці тут в п'ятницю, 14-го травня ц. р. о год. 6-ій вечором в Галереї Літературно-Мистецького Клюбу, 149 2-га евеню, відбудеться відкриття виставки образів, графіки і скульптури, з нагоди 200-річчя ЗСА і 100-річчя українського поселення. Коротке слово на відкритті скажуть Йосип Лисогір, голова Крайового Комітету 200 і 100-річчя і адв. Іван О. Флис, голова цього ж Комітету в Ню Йорку. Виставка триватиме до 30-го травня включно і її можна буде оглядати від год. 6-8 вечором кожного дня і від 1-8 в суботи і неділі.

ДОПОВІДЬ Д-РА М. ПАЛАМАРЯ

Філядельфія, Па. — Літературно - Мистецький Клюб влаштовує тут в неділю, 16 травня ц. р. о год. 5-ій по полудні в Домі Української Молоді при 4949 Олд Йорк роуд, доповідь д-ра Михайла Паламаря на тему „Торгівля України в старинній добі". Після доповіді запити і відповіді.

„МОТРЯ" В ЧІКАҐО І ДЕТРОЙТІ

Чікаґо, Ілл. — Гостинні виступи Драматичного Ансамблю „Заграва" з Торонта з інсценізацією історичної повісти Б. Лепкого „Мотря" відбудуться в кінці цього тижня у двох місцевостях — Чікаґо і Детройті. Виставка в Чікаґо відбудеться в суботу, 15-го травня ц. р. о год. 7-ій вечором в Авдиторії Школи Шопена при вулицях Райс і Кембел, а в Детройті в неділю, 16-го травня о год. 6.30 вечором в приміщенні Центер Лайн Пабліск Скул — 2640 Арсенал роуд, Центер Лайн, Міч. Участь у виставці беруть 26 акторів.

УКРАЇНКА НА ВИСТАВЦІ ПЕНСИЛЬВЕНІЙСЬКОЇ АКАДЕМІЇ

Філядельфія, Па. — В суботу, 15-го травня ц. р. о год. 5:30 по полудні тут при 2200 Арч вулиці відбудеться відкриття мистецької виставки Пенсильвенійської Академії Мистецтв. Перед виставкою о год. 4-ій в приміщенні „Мур коледж оф Арт" при 20-ій вулиці буде переведена церемонія вручення дипломів цьогорічним випускникам Академії, між якими є одинока українка пані Стефанія Бернадин. Виставку можна оглядати кожного дня крім неділь від год. 10 рано до 5-ої по полудні до 12-го червня включно.

ДОПОВІДЬ Д-РА МАРКА АНТОНОВИЧА В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Заходами Українського Академічного Товариства „Зарево" тут в суботу 15-го травня о год. 6-ій вечором в Українському Народному Домі при 2-ій евеню в кім. ч. 22, відбудеться доповідь д-ра Марка Антоновича на тему: „Світоглядові шукання в Україні". Після доповіді запити і відповіді.

СВЯТО МАТЕРІ В НЮАРКУ

Нюарк, Н. Дж. — Український Музичний Інститут і Кружок Матерей при українській католицькій школі св. Івана Хрестителя влаштовують тут в п'ятницю, 14-го травня о год. 8-ій вечором Свято Матері, у програмі якого виступатимуть: Надя Яворська — фортепіяновий речитал, кл. Т. Богданської; учні 8-ої кляси — мельодекламація і пісня — кл. М. Робак; смичковий ансамбль УМІ — кл. Р. Венке. Свято відбудеться в Українському Народному Домі, 140 Проспект евеню в Ірвінґтоні.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Народовбивча „епоха"

„В історії людства є цілі століття, про які можна сказати, що вони корінним чином не міняли долі ні тодішніх ні пізніших поколінь. 58 років існування першої в світі соціялістичної держави — СССР — настільки насичені знаменними подіями, глибокими змінами в житті всього народу й кожної людини, розв'язанням кардинальних соціяльних питань, що кожну нашу п'ятирічку, кожний період між двома з'їздами КПСС можна вважати цілою епохою" — пише якийсь В. Ф. Добрик, перший секретар Львівського обкому компартії, у вступній статті тільки що одержаного з України журналу „Жовтень" (ч. 2-76, який рекламує себе „літературно - мистецьким і громадсько-політичним журналом Спілки письменників України". Цитована стаття, як і всі інші матеріяли в тому числі „Жовтня", потверджують фразу про „епоху", справжню епоху злочинного народовбивства, поповнюваного звиродпілими кремлівськими верховодами та їх місцевими підголосками над поневоленими не-російськими народами, в першу чергу над українським народом.

Подібно, як і все інше, що тепер пишеться і говориться в поневоленій Україні, так і останнє число „Жовтня" має головну тему „добродійства", що їх, мовляв, зазнав український нарід від „братнього" російського народу, „віковічну дружбу" між цими народами та русифікаційний „інтерналіоналізм", що його з „одушевленням" сприймає ввесь український народ, який в тому журналі вже є тільки складовою частиною „одного радянського народу".

До якої міри все в Україні проходить тепер під знаком тієї смертельної загрози, що нею є, придумане кремлівськими народовбивцями, „злиття націй", можна пізнати з надрукованої в „Жовтні" статті якоїсь Алли Радзиняк: „Виховуємо інтернаціоналістів". Вже в самому вступі до статті виясняється, в чому справа: „Любов до Батьківщини, радянський патріотизм, непримиренність до будь - яких проявів національної обмеженості, глибока повага до всіх націй і народностей, які вносять свій вклад у справу будівництва комунізму, класова солідарність — невід'ємні риси радянської людини. Але вони тут утверджуються не стихійно. „Тут необхідні і свідомі зусилля партії, всіх працівників політико - ідеологічного фронту. Наша робота в цьому напрямі є дуже важлива частина спільної справи будівництва комунізму", — вказував Л. І. Брежнєв у доповіді „Про п'ятдесятиріччя Союзу Радянських Соціялістичних Республік"..."

Авторка, очевидно, здає собі справу, що і в брехні треба мати міру, і, мабуть, мавши на увазі відомий також на Заході рух опору проти русифікаційного походу, стверджує, що той „стихійний" „інтернаціоналізм" не приймається „стихійно", і дальше ціла її стаття інформує, як цей „інтернаціоналізм" насаджується серед української молоді Львова, Стрия та всієї Західньої України. До цього „насаджування" русифікаційного інтернаціоналізму відноситься майже все, що в цитованому журналі надруковане. Крім цитованої вже вступної статті Добрика, журнал починається віршем відомого холуя Братуня „Ми — комуністи", в якому пишеться, що „Ми сильні тим, що дружба нас з'єднала, що дружбу нашу озоря Москва". „Український привіт російському братові нині" — шле у вірші „Братання" якийсь Роман Лубківський, який написав ще подібне змістом „Слово про партійний квиток". Про це пише кожний інший автор і цим дихає ввесь журнал.

Причину цього розкриває згадана вже згадка в статті Алли Радзиняк, що народовбивча ідея „злиття націй" в Україні не приймається „стихійно" та що її треба „насаджувати", і це також стверджує В. Ф. Добрик в передовій статті, пишучи: „Радянська Україна в братній сім'ї республік - сестер росте, міцніє і розвивається. У не безбатченкам — юрбі зрадників, колишнім поліцаям, есесівцям із яничарської дивізії СС „Галичина" — робити висновки про наше життя, нашу країну, про нашу віковічну й нездоланну дружбу з російським та іншими радянськими народами..."

Висновок ясний: ця проклинана ними „юрба зрадників", — насправді українських патріотів, — яку не пощастило запроторити до їхніх совєтських концтаборів, тюрем і „психушок", не допускає до „стихійної" ліквідації українського народу. І це треба мати на увазі нам, як мають це на увазі народовбивці в Кремлі та їх вислужники в Києві й у Львові.

Я. Гайвас

ЧИ СОЦІЯЛІСТИ ВРЯТУЮТЬ ЕВРОПУ?

II

Португалію врятували від Куняла і його марксоленінського ладу, тобто не допустили до диктату Москви, соціялісти. Може не так соціялісти Португалії, як соціялісти цілої Европи. Спільна постава, спільна рішучість і, очевидно, всесторонна допомога доконали свого.

Та це мала Португалія, де комуністи становлять біля 10 відс. виборців, а Москва далеко і не може висилати своїх „заградітельних отрядов" в ім'я доктрини Брежнєва. Складніше положення у Франції, де комуністи творять спільний фронт із соціялістами і разом мають біля 50 відс. населення за собою (з того самі комуністи біля 20 відс.), а ще гірше в Італії, де комуністична партія в останніх самоврядних виборах здобула 33,4 відсотка голосів і тільки 2 відс. менше від провідної партії християнських демократів, які здобули 35,3 відс., а в нових виборах, що відбудуться в місяці червні цього року, комуністи можуть здобути найбільше голосів і перше місце, а тим самим важко буде не допустити їх до участи у владі, бо ж було б це запереченням фундаментальних д е м ократичних принципів.

Колись у таких випадках надія була на американську допомогу й інтервенцію. Сьогодні така надія не має підстав. Навіть словесні осторогі Генрі Кіссінджера викликали в Европі багато застережень. Зрештою ЗСА мають „повні руки роботи" на інших загроженних теренах, через що уряд ЗСА радше шукає хоч би тимчасової злагоди з СССР, а не конфліктних ситуацій. Одним з дуже яскравих доказів на те є відомий інструктаж найближчого співробітника Г. Кіссінджера, Гельмута Соннефельдта, американським амбасадам у світі.

Сам Соннефельдт цього документу у світ не випустив. Коли його писали й розсилали, то знали, що він стане відомий совєтам. Він мабуть був писаний у тій цілі. І тому там мова про „органічність" зв'язків між СССР і його сателітами. Ця теорія „органічности" є очевидним запрошенням для Кремля до зближення, а може навіть до нових пропозицій подіЛу світу на сфери впливів. Стара теорія цілковито віджила, скомпромітована й неактуальна, але видно є поважні причини, коли думки постійно кружляють довкруги неї. Кажуть, що жертвою її впав кандидат на президента, сенатор Джексон, який один з нечисленних виразно заступав потребу твердої лінії супроти Москви й заповідав у випадку вибору на пост президента зближення з Китаєм.

У світлі таких припущень заяви Кіссінджера проти допущення комуністів до участи в урядах деяких країн Західньої Европи є тільки маневром, якого вагу міряється готовістю підтримати його силою. Її ж як знаємо, немає. Зрештою зовнішня сила й підтримка можуть доповняти внутрішній спротив загроженних народів, а не заступити їх. Отже, доходимо до основного, до ствердження, що поставa національних суспільств і їх політичних організованих сил буде вирішувати.

Післявоєнну Европу великою мірою врятували й відбудували християнсько - суспільні партії й діячі. В Англії їх не було, бо там залишилися традиційні відносини, в яких привладна й опозиційна партії ділять функції керування державою між собою. Зате у Франції, Італії, Німеччині вони відіграли величезну ролю. Найскоріше серед них зійшла зі сцени французька християнська демократія, яка й так діяла цілий час у тіні де Голя. Сьогодні мало хто знає, чи такий її провідний діяч як Бідо ще живе і що робить „де є Сустель і т. д. Сьогодні її залишки входять у склад фронту, що його веде президент Жіскар д'Естен.

Західньо - німецькі соціяльні демократи, колись безоглядно домінуюча сила у руках Конрада Аденауера, сьогодні в опозиції до уряду соціялістів.

Знову ж у Італії християнські демократи самі ділили й країну допровадили до берега руїни. Розбиті на фракції і кліки, скорумповані безперервним привладниством, отже упривілейованим, становищем, після довгих десятиліть стомлені й позбавлені цілеспрямовансти й динаміки, не в силі втримати влади. Останні ревеляції про надуження, скандали, які досягли найвище правляче коло, бо самого колишнього прем'єра, витворили атмосферу „останніх днів Помпеї".

Комуністична партія найближча числом до християнських демократів, готується до перемоги у виборах „що їх привладні християнські демократи мусять розписати передчасно. Поза ними немає інших значніших демократичних сил, отже у випадку їхнього дальшого занепаду соціялістична партія під проводом Сараґата прагнула б і плянує відіграти ролю демократичної альтернативи. Та шлях до цього далекий „бо соціялісти далеко позаду. В останніх виборах до парляменту 1972 р. вони здобули 9,6 відс. голосів, щоправда в останніх провінційних виборах вони збільшили це відношення „але тільки до 12 відс. Одначе Сараґат, здивлений у приклад французького Міттерана, який

(Закінчення на стор. 3-ій)

„Розповідь про два архіпелаги"

Одне з канадських пресових агенств „Савтгем Нюз Сервісес", розповсюдило цими днями статтю українського публіциста Романа Рахманного п. н. „Розповідь про два архіпелаги". Цитуємо її в перекладі з англійської мови на основі тексту, що появився у часописі „Едмонтон Джорнел", „Медесин Гет Нюз" та в інших канадських газетах.

„Два цілком відмінні архіпелаги людського терпіння і співчуття співіснують вздовж 50-ої паралелі, що проходить через Канаду і Совєтський Союз. Тисячі людей, що свобідно живуть на своїх етнічнокультурних островцях по всій Канаді, пов'язані невидними ниточками почуттів зі своїми рідними на „островах" совєтської карної системи, відомої під назвою ГУЛАГ.

Тільки зрідка тихий лист приб'ється із того боку до мешканців по цьому боці того невидимого вододілу. І кожен раз такий лист струсне їхнє життя немов особистій землетрус.

Не один читач навіть не здогадується, що може і його найближчий сусід є одним „П'ятницею", на листа від якого безнадійно жде якийсь „Робінзон" на одному із совєтських каральних островів.

Як ось — Євген Пришляк, що має своякiв у Монтреалі та в Торонто, Цей 62-літній в'язень у Пермі на Уралі, половину свого життя провів по тюрмах держав, що по черзі окупували Україну: Польща, Німеччина і Росія.

Євген Пришляк — непохитний визнавець прав людини і суверенности кожного народу під сонцем — протиставився нацистамнімцям майже з першого дня їхнього вступлення у західньо - українське місто Львів наприкінці червня 1941 року. За той опір Є. Пришляка німці арештували і він мабуть загинув би таки там, або в одному з німецьких концтаборів, якщо б українське визвольне підпілля не вирвало його із львівської тюрми.

Мимохіть я зустрівся з ним саме в час того короткого його інтерлюду на волі, коли то він своїх колеґнаціоналістів заохочував визволяти із ґето по містечках України жидівських медиків і механіків. Тоді новоформовані збройні відділи українських повстанців відчували брак саме такого персоналу у своїх лавах. Пораду Пришляка застосовано успішно не один раз.

Поновне завоювання України сталінськими арміями влітку 1944 року не погасило революційного вогню Євгена Пришляка. Навпаки він став одним із тих, що зуміли підтримати полум'я українського визвольного руху навіть у післясталінські роки за володіння його насліднка М. Хрущова.

Дехто писав, що це зловісної слави англійський журналіст - шпигун Кремля Ким Філбі причинився до знищення сітки Прикарпатського гірського краю, керівником якої був саме Євген Пришляк.

Однак, незалежно від усяких спекулятивних здогадів, фактом залишається те, що Євген Пришляк витримав тиск і всякі спокуси кремлівської поліційної системи: він не перетворився у плитку „совєтську людину".

Про його стійку характерність свідчать колишні совєтські в'язні ,як ось Авраам Шифрін з Ізраїлю чи литовський моряк Сімас Кудірка. Під час своїх коротких відвідин у Монтреалі декілька місяців тому Кудірка сказав мені: „Євген Пришляк залишився тривимірною людиною, не зважаючи на жорстоке трактування, якого він зазнав у тюрмах".

Здобути цю високу оцінку серед численних в'язнів і за страшних умов життя у совєтських таборах і тюрмах, відомих із описів Солженіцина, звичайно дуже тяжко. При тому у його листі, який я недавно прочитав у його монтреальських свояків ,не помітно ані крихітки себежалкування:

„Може і Ви присідалися до тих, що вирішили не писати до мене, щоб своїми листами не підкопати можливости мого звільнення, коли закінчиться мій тюремний термін... Я розумію, що деякі листи, адресовані мені, могли затримати адміністрація... Так чи інакше, в'язень не має найменшого впливу на свою справу, бо життєві умови тут зовсім незалежні від нього... Крім того, не можна отак собі відкинути від себе половину свого власного життя..."

Достойно звучать ці слова 62-річного українця, що довгі роки провів у в'язничних системах трьох чужоземних режимів. але все таки зберіг людську гідність і свою віру в людяність.

25-річний в'язничний термін Євгена Пришляка повинен закінчитися у 1977-му році, в юридичному розумінні. Його свояки в Канаді, подібно як свояки інших совєтських політв'язнів, живуть у постійній тривозі. Їхні душі розщеплені між бажанням робити заходи в обороні такого в'язня та почуттям обережности, щоб своїми заходами не підкопати йому можливостей фізичного перетривання чи навіть законного звільнення.

Тим часом політв'язні і на островах совєтського архіпелагу непохитні у своїй ідейності та й не переживаються тієї дилеми, що її переживають їхні рідні тут. Недавно понад 80 політв'язнів у совєтських тюрмах проголосили голодівковий страйк. А 25 українських вільнодумців у концтаборах Росії офіційно зреклися совєтського громадянства. Два з них заявили, що вони хочуть еміґрувати до Канади.

А від тих, що живуть на острівцях „вільного архіпелагу" в Канаді та в інших країнах ці політв'язні вимагають протестувати на ввесь голос проти знущання над політв'язнями у Совєтському Союзі.

Бо вони разом із недавно звільненим математиком Л. Плющем вірять у принцип Р. Бирнса, що писав: неґуманне трактування однієї людини іншою повинно викликати обурення мільйонів. І, звичайно, протести...

Протести на обох архіпелагах людського терпіння і співчуття вздовж 50-ої паралелі, що перетинає дві держави, розділені Арктичним океаном — Канаду і Совєтський Союз... Такі схожі і такі безмірно відмінні".

Ця стаття Р. Рахманного появилася у часописах концерну преси „Савтгем Пресс", що має кільканадцять публікацій у Канаді із загальним щоденним тиражем понад один мільйон сто тисяч примірників. **Н. Н.**

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагує інж. Лев Яцкевич

НАФТА З МОРЯ

З повільним вичерпуванням енергетичних копалин,нафтовий промисел проводить інтенсивні розшуки за новими джерелами нафтової сировини, не виключаючи підбігунових полос та морського дна.

Як відомо, море становить 42 відсотки поверхні нашої планети, і, на жаль, морське буріння обмежене покищо до прибережних полос з огляду на високі кошти експлуатації нафти на більших глибинах.

В 1975 р. начисловано в ЗСА 19,000 нафтових прибережних джерел, з яких видобуто досі 7 більйонів бочок, що становить 12 відсотків річного нафтового запотребування. Нафтові спеціялісти вважають, що при дальшім розвитку технології буріння в 1985 р. 33 відсотки нафтового запотребування буде покриватися з експлуатації морського дна.

Морське буріння почалося в ЗСА приблизно в половині 30-тих років спочатку на прибережних полосах, що не переходили 15 стіп глибини. Нафтові бурівники ставляли на воді „земний" шиб, або, вживаючи американської термінології, „деррик" (від прізвища англійського ката в XV сторіччі, винахідника тієї дерев'яної весової споруди).

На більших глибинах, що не переходили 450 стіп, ставляли стійкі металеві платформи, на яких інстальовано бурінні уладження. Ті скелетні шиби, що нагадують ключі журавлів, засихаючу сьогодні цілі побережжя Тексасу, Люїзіяни та південної Каліфорнії. Кожний з них коштує приблизно $50 мільйонів, а їх головне завдання — пробні буріння прибережних полос.

Наступний етап експлуатації нафти з моря — це буріння з кораблів або з занурених під водою свердлових уладжень. Ця метода дозволяє на буріння морського дна до висоти 1.000 стіп. Для більших глибин (до 10,000 стіп) вживається революційних підводних уладжень, що носять акронімну назву Seal (Subsea Equip), що є назвою американської нафтової спілки, в якій, до речі, найбільшим удловцем являється фірма „Мобіль".

Уладження бувають одно або багато—бурінні. Одно-бурінні уладження монтується на морському дні в недалекій віддалі одне від одного. Вони сполучені спільними нафтопроводами та спільною контрольною системою, яка контролює при допомозі компютора буріння поодинокої станції й напрямлює нафту з просвердлених джерел до спільного бетонного збірника на дні моря, а з нього — до набережних цистерн або кораблів-танкерів. Висока циліндрична вежа, що вистає поза рівень моря, становить сполуку й приміщення для технічної обслуги та контрольної системи поодиноких бурінних уладжень.

Такі уладження працюють вже в Мексиканській затоці та в деяких фйордах Північного моря.

Багато-бурінні уладження складаються з великого металевого перстеня розміром футбольної площі,заінстальованого на кільканадцяти циліндричних ногах, крізь які проводиться буріння морського дна. Цей перстень, що нагадує велетенську рулету, заякорюється на дні моря, а на ньому вмонтовується обудову контрольної частини, що має назву та систему нафтопроводів, що сполучає поодинокі бурінні нафтові джерела з спільним підводним збірником, поємністю до 1-го більйона бочок.

Ця багато-бурінна система дозволяє на одночасне буріння в 18-ти місцях та , аналогічно як одно-бурінна система, контролювана компютером. В контрольній обудові діє атмосферний тиск та кімнатна температура, що дозволяє технічній обслузі працювати дослівно в сорочках.

Система підводного буріння має сполуку з рівнем моря за допомогою високої циліндричної вежі, що на самім верху має установлений малий летунський майдан для приземлення гелікоптерів. Така вежа, чи система веж як у випадку проєкту Beryl, що має бути змонтований на Північнім морі в червні ц. р., дорівнюється 660 стопам, що нагадує великий хмарочос. Кошт устаткування 18-бурінної подвоєної системи на глибині, скажім, 800 стіп, дорівнюється трьом більйонам долярів. Така система зате спроможна постачати 300,000 бочок нафти денно.

Не дивниця, що такі великі фірми, як „Лакгід", „Голф" чи „Ексон" анґажуються дуже поважно в продукцію уладжень для підводного буріння.

Хоч теперішні гострі закони чистоти довкілля не дозволяють на підводне буріння побережжя Антлантійського океану, всі познаки говорять про те, що найдальше в 1980 році буріння надбережних полос Атлантику стане дійсністю, і ми, купаючись у Вайлдвуді чи Атлантик Сіті, будемо власними очима бачити вершки підводних веж та обриси гелікоптерів, що будуть на них масстатично осідати.

В. Мушинська

ЧУДЕСНЕ АКАПУЛЬКО...

(2)

Після того ми поїхали до готелю „Ель Президенте", також люксусового готелю, де на спеціяльно збудованім підвищенні - святині відтворюють мехіканці ритуал приношення жертви їхніми предками-астеками. Нам пояснили, що саме такий ритуал відбувався на цьому самому місці 400 років тому. Тому там і тепер вони, хоч на виставі, відтворюють куснік своєї історії. Вся церемонія і строї артистів зроблені знавцями старої астецької культури, й тому, спостерігаючи їхні ритуальні гриця (вони так їх називають), приношення в жертву богам непорочної дівчини, — все це переносить глядача в світ предків тих смаглявих нащадків, які під тиском тепершньої цивілізації так дуже різко примушені змінити свій спосіб життя. Цей спектакль називають „Воля[…] де папантля", бож саме ці учасники тих небесних игриць літають у повітрі навкруги дуже високої щоглі, — очевидно прив'язані шнурами, щось на зразок каруселі на цирковий спосіб, — і поволі опускаються на кам'яну долівку їхньої імпровізованої святині. Поволі гаснуть світла; скінчилося приношення астецької жертви, і заспокоєні боги дозволяють публиці розійтися. Повертаємося назад до нашого швидкого ритму життя 20-го століття.

Досить скоро наш автобус переїжджає з одного місця на друге, і я знову помічаю, що тут щось має бути зовсім інше. Бачу готель ,наче вріжаний у самому кутку на вершку скелі, але нас до готелю не ведуть, лишень до тих дуже високих скель, на яких вимуровані сходи і проходи з охоронними опертями для глядачів, яких тутназбиралося вже мабуть кілька сот. Між публікою і протилежною дикою скелею вузька. глибока затока. Море вривається туди з піною і диким ревом, бушує й шумить зі стихійною силою. Страшно робиться, як тільки туди глянуть, а що вже казати, коли побачите на вершку тієї дикої скелі молодого хлопця, який приготовляється до скоку в те невимовне провалля. Він молиться до Матері Божої, „Вірхен де Гвадалюпе", освітлений вівтар якої стоїть по тому боці; потім запалює два смолоскипи, тримає їх в розпростертих руках хвилину, наче вичікуючи доброго моменту, і тоді кидається з двома вогнями в руках з висоти 34-ох метрів у ту вузьку шумлячу, дику затоку. Натовп завмірає, з я думаю. що це щось неймовірне. Та заки ми почали розходитися, герой невимовно небезпечного скоку стоїть вже поміж нами і якось так близько до нас, що я могла бачити ще свіжі краплі води на його тілі, чути запах погашених смолоскипів в його руках, та й навіть запитати, як часто він ризикує так своїм життям. Він, усміхаючись і ще трохи тяжко дихаючи, відповів, що 3 рази на день. Потім ми довідалися, що такий небезпечний спорт практикується в Акапулько вже 35 років, і саме це одна з найбільших атракцій цього купелевого міста.

Возили нас ще до одного готелю, який збудував американський мільйонер Людвіг. Той готель коштував 45 мільйонів долярів і побудований на стиль мехіканської піраміди. Окружений він чудесними пальмовими садами й розкішними купелевими басейнами. Крім того має величезну зелену площу для гри в гольф і всякі інші блага, не для уяви „звичайного смертельника". Готель називається „Принцеса" і там тільки і затримуватися принцам і королям. Тут ми слухали виступ італійського співака Дальдо Романо, який дійсно співав чудово по-італійськи, еспанськи, англійськи, французьки та по-португальськи. Вечір був чудовий і ми, повні вражень, повернулися до свого готелю, де ще було чути музику і співи знизу. Створювалось враження, що в Акапулько ніхто не спить, бо в день опалюється на пляжі, а вночі забавляється аж до ранку.

З балькону нашої кімнати видно другий берег затоки. Там багато світел. а між ними на горі освітлений великий Хрест, що його мехіканці поставили як символ їхньої віри. Це незабутній вид, особливо вночі, коли море раз-у-раз розбиває з шумом свої хвилі об берег і ви, втомлені до безкраю, попадаєте в тропічний сон, наче казку.

Вранці галузка пальми з мого вікна нагадала мені дуже скоро, де я і який наш плян на сьогодні. Ми рішили самі (без провідника) поїхати до міста, вступити на пошту, щоб вислати картки до родини і друзів. Гаряче повітря було переповнене запахом квітів і морської води. Автобус завіз нас під саму головну пошту. Тут як і всюди в світі, треба чекати в невеликій черзі, щоб купити значки. Вкинувши поштові картки до скриньки, ми вирушили в мандрівку по головних і бічних вулицях міста. Всюди крамниці, переповнені сувенірами, і всюди нас запрошують зайти й щось собі вибрати.Очевидно, що ми вибираємо й перевибираємо їхні крамниці та гуґємося, бож і охота щось купити, коли їх добре притиснути. Тому мене часто збивали з пантелику і я сама не знала, чи варто цю річ тут купити, чи в іншій крамниці, бож дійсно ціни ви й так не свідомі. Найцікавіше місце це був, так би мовити, мистецький базар ручних виробів місцевої кераміки, різних срібних прикрас. вишиваних речей та всякого роду кошиків, торбинок, капелюхів і т. д. Ада не скривала свого захоплення особливо при кераміці. Вона там і застрягла, і вибирала й вибирала, — кожна річ їй здавалася кращою від другої. Її увага була звернена на статуйки астецької культури та взори, якими вони прикрашують глечики й тарілки; вони мають певне споріднення з нашими трипільськими виробами. Все тут чудове і відносно дешеве. Мексиканці розмальовують свою кераміку таки тут перед вашими очима. Ось сидить старенька жінка й малює глиняні коники різними барвами. Вправно малює коникові носа, очі, гриву, хвоста і зовсім не звертає уваги на туристів, які спостерігають її працю. Видно продавець займається хтось інший, а вона лишень прикрашує свої вироби. Можна бачити і молодих людей при малюванні кераміки; ті вже пропонують нам купити в них дещо. Мою увагу притягнув маленький хлопчик з дівчинкою, що дуже уважно виводили пендзлями взори на маленьких глечиках. які тепер вживаються для звисаючих вазонків у домах. Я хвилину спостерігала його вправну,хоч дитячу руку, якою він наводив головні лінії квітів чорною фарбою і передавав глечик дівчинці, яка виповнювала кольорами наведені ним пелюстки. Обоє працювали дуже зосереджено, як це роблять справжні мистці. По хвилині я спитала хлопчика, як він називається. Він трохи здивовано підніс свою чорняву головку й сказав: „Хесус" та й далі повернувся до малюнку. А скільки тобі років? „Дєс" (десять) була коротка відповідь. А скільки років твоїй сестрі, надокучала я. „Очо" (вісім). Його сестра ледви чи глянула на нас, тих дивних туристів, що говорять, їхньою мовою, а виглядь чужинців.

Замилування мехіканців до артистичних виробів подивугідне. Щоправда і власти їх примушує давати якнайбільшу продукцію такого краму для сувенірів, щоб могти вижити, але правда і це, що вони перебрали багато від своїх предків любови до народного мистецтва виключно з своєрідною музикою, співом і танцями. Приходило на думку, що й ми дістали щось дуже цінне в тій подій від наших українських предків: замилування до народного мистецтва.

Залишаємо мальовничий базар і знову повертаємося до міста. Аді подобається чорна довга спідниця, перетикана вдолині біло-срібним взором. „Купім" — каже до мене. І ми купуємо гарну вечірню спідницю, яка підходить і на наші вишивані вечорниці. Знову заходимо до крамниці з різним добром, але тут нашу увагу притягають еспанські книжки. Чудовий вибір матеріялів для навчання дітей в школі еспанською мовою. Саме це і потребує моя донечка, бож вона учителька цієї мови, а тут ілюстровані словники з короткими добрими поясненнями, різні гри і забави, казки та книжки відомих латино-американських та еспанських авторів, — просто книжковий рай. Адріяна набрала оберемок книжок, видала всі гроші, що взяла зі собою, і каже, що вона ще раз мусить сюди прихати, заки ми від'їдемо до Детройту. І дійсно, перед нашим від'їздом ми ще раз поїхали на закупи книжок і різних матеріялів, яких немає в нашому Детройті. Ада була дуже задоволена, що дістала стільки матеріялів, потрібних для

(Закінчення на стор. 4-ій)

ЧИ СОЦІЯЛІСТИ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

зумів своїми маневрами вивести французьку партію на високе місце, спільним фронтом з комуністами поставив під загрозу цілу Францію. Сарагат, як і Міттеран, підтримує рисковну концепцію „історичного компромісу" лівиці, тобто співпраці соціялістів з комуністами. Обидва вони „вірять на слово" щораз частішим заявам власних комуністичних партій ,які засуджують російську практику, відкидають большевицьку „дорогу до комунізму" і твердять ,що стоять на демократичних позиціях та готові спільно з іншими національними угрупуваннями захищати національні інтереси. Хто хоче, тим заявам вірить...

Чи вив'яжуться соціялісти зі завдань і зі шанси, які поставила перед ними дійсність, покаже вже недалеке майбутнє. Німецький приклад дає потверджуючу відповідь. Якоюсь мірою так само можна інтерпретувати португальський приклад ,але загравання французьких і італійських соціялістів з комуністичною партією ставить це під великий знак запиту. Західні суспільства, що стоять в обличчі комуністичної загрози, готові їм дати вистачаючу підтримку. Та цього замало. Щоб соціялісти західньої Европи могли врятувати Европу ,вони мусять: а) виразно й безкомпромісово стати на захист національних інтересів і відписати доктрину марксизму; б) стати динамічною суспільно-політичною формацією, яка вміє і хоче боротися за здобуття і втримання влади, розуміє загрозу зі сходу і протиставиться їй всіми силами, об'єднуючи довкола себе свої народи.

Якщо таке не станеться, або не виникнуть у приспішеному темпі нові національні масові формації, тоді Західня Европа може сподіватися різних прикрих несподіванок. Москва наступає без скрупулів, холодно й рішуче, хто хоче їй протиставитися, мусить поступати так само!

Зустріч Бойків у Чікаґо

Від кількох років Відділ т-ва „Бойківщина" в Чікаґо влаштовує зустріч Бойків з розваговою програмою. Такі зустрічі є милою. культурною розвагою, бо дають нагоду учасникам у родинній атмосфері і в дружній розмові із знайомими, при столиках за перекуском, провести безжурно вечір.

У неділю, 11-го квітня ц. р. о год. 5-ій по пол., в залі Осередку СУМА ім. Павлушкова, відбулася 5-та з черги зустріч Бойків і програма її складалася з двох частин. Першу частину присвячено уродженців Бойківщини Іванові Франкові в 120-річчя з дня народження і 60-річчя з дня смерти, а другу розваговy, з бойківською тематикою.

Зустріч відкрив голова т-ва „Бойківщина" проф. Адам Антонович, вітаючи присутніх на залі земляків бойків та гостей, а студентка Маруся Слободян віддеклямувала вірш Івана Франка. Відтак відчитано уривки з промов на похороні Івана Франка: мґр Теодор Школьник відчитав уривок з промови сот. Носковського, мґр Ярослав Василів уривок з промови представника академічної молоді студ. Федорцева, а студентка Маруся Слободян уривок з промови представниці українського жіноцтва Орисі Величко.

Потім Мирослав Желехівський, проспівав сольо при акомпаньяменті проф. Василя Шутя.

Публіка на залі співала стрілецькі пісні. Відіграннямна патефоні пісень, закінчено першу частину програми.

Другу частину програми розпочато гуморескою „Світ і модерні часи", яку спеціяльно на зустріч написав і виголосив Володимир Андрушко, секретар т-ва „Бойківщина" в Чікаґо.

Згодом ще більше піднесли веселий настрій публіки народні пісні. у виконанні Мирослава Желехівського і Василя Зарицького, під акомпаньямент проф. Василя Шутя. Дальше Стефанія Кралька відчитала власний вірш — привіт Візантійському хорові і його диригентові бойкові д-р Мирославові Антоновичеві. Помітний веселий настрій викликав вірш о. Петрушевича, який відчитав мґр Ярослав Василів та два оповідання Ст. Мороза, які відчитав мґр Теодор Школьник.

Всі точки програми виконано бездоганно і публіка приймала виконавців щирими оплесками. Під час другої частини програми грала бойківська музика: скрипка, бас і бубон у виконанні проф. Василя Дзуля і Михайла Цізди.

Відтак за перекуском присутні обговорювали бойківську творчість, розважались милою гутіркою та співом різних пісень. Обслуговували пані і шкільні дівчата, зодягнені в вишивані блюзки.

Комітет пань на чолі з Марією Панчишин підготовляли перекуску. Бойкиня — учителька Соломія Кавка займалась удекоруванням сцени з портретом Івана Франка.

Зустріч закінчено спільною знімкою, до якої станули всі виконавці програми, Комітет пань та члени Управи.

В. Андрушко

Замість квітів на свіжі могили:

бл. п. Доктора медицини КУЗЬМАКА,
що помер на Рідних Землях в теперішній Польщі, батька чоловіка нашої сестрінки й похресниці Оксани, д-ра Л. Кузьмака з Нюарку;

бл. п. АЛЕКСАНДРИ (ЛЕСІ) МАЛКО,
що померла в Самборі, сестри нашого шваґра Володимира Гоцького з Лондону, Англія;

бл. п. Д-ра АНТОНА РУДНИЦЬКОГО

бл. п. БОГДАНА КРАВЦЕВА,

складаємо 100.00 (сто) долярів на Український Гарвард.

Родинам висловлюємо наше глибоке співчуття.

Д-р Ілярій і Анна ДОМБЧЕВСЬКІ

Янґстави, Огайо

ПОДЯКА
Родина
БЛАЖЕННОЇ ПАМ'ЯТІ

Соломії Ярославської

що відійшла у Вічність 15-го березня ц. р., висловлює щиру подяку всім Рідним, Приятелям та Знайомим, що вшанували пам'ять Покійної.
Пожертви в сумі 100.00 дол. передано на УВАН у США.

В глибокому жалю і смутку повідомляємо Приятелів і Знайомих, що в понеділок, 10 травня 1976 р., по довгій і важкій недузі відійшов у Вічність, на 81-му році життя, прийнявши Найсвятіші Тайни наш Найдорожчий
ЧОЛОВІК І БАТЬКО

бл. п.

МИКОЛА БІЛАН

учасник Визвольних Змагань та боєвих дій УГА, учитель Рідної Школи і кооперативний діяч на Рідних Землях.

ПАНАХИДИ будуть відслужені в середу, 12-го і четвер, 13-го травня 1976 р. в похоронному заведенні П. Яреми, 129 Схід 7-ма вул., о год. 7:30 веч.

ПОХОРОН — в п'ятницю, 14-го травня 1976 р. о год. 9:00 ранку з того похоронного заведення до української католицької церкви св. Юра в Ню Йорку, а відтак на цвинтар Mt. Hope, Yonkers, N.Y.

Про молитви за спокій душі Покійного просять пригноблені смутком —
ІВАННА — дружина
ОЛЕКСАНДЕР — син з дружиною МІНОДОРОЮ

Волею Покійного, замість квітів на могилу, проситься складати пожертви на церковні і культурно-добродійні цілі.

Увага! НЮАРК-ІРВІНҐТОН і ОКОЛИЦІ Увага!

ОЖ ОЧСУ – ООЧСУ – СУМА

запрошує своє Членство на

СПІЛЬНЕ СВЯЧЕНЕ

яке відбудеться

16 цього місяця о год. 4 по пол.

в залі УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ
при 140 Проспект Авеню, Ірвінґтон, Н. Дж.
Проситься Членів прибути з Родинами.
В програмі Зустрічі – перекуска, цікаві фільми: Великдень на Гуцульщині і гаґілки.
ГОСТЯМ РАДІ.

Вечір на пошану Тараса Шевченка в Пассейку

Українська громада плекає Шевченкові ідеали й дороговказ та передає їх з покоління в покоління. І так, 14-го березня ц. р. відбувся Шевченківський вечір, якого виконавцями програми була місцева молодь, згуртована в організаціях і гуртках: Пласт, СУМА, молодь православної церкви св. Покрови, в світличці СУА. Поправна українська мова, мистецьке виголошення пластунів Марти Шраменко, Степана Ковалика, Тиміша Гнатейка та інсценізація Осередку СУМА „Розрита могила" — зробили гарне враження. В інсценізації брали участь: Ірина Халупа — Україна, Анна Олещук, Юрій Яремко, Зеня Халупа, Славка Карлицька, Ірка Хомишак, Ніна Баран, Люба Смоляк, Олександер Козак, Олена Олещук, Зенон Халупа. З мелодийним співом композицій Я. Степового до слів Шевченка, виступила група дітей православної церкви св. Покрови: Катя і Галина Войтенко, Галина й Ліза Різанові, Ліза Філатова, Маргарита Тонкошкур, Ґеладій Тесленко. Із місцевих виконавців не можна поминути вірша Христі Чучак і Андрійка Яцикевича, дітей світлички СУА.

Гостями — виконавцями на нашім освяті були учні школи кобзарського мистецтва ім. К. Місевича з Ню Йорку. Чудова гра на бандурі із сольо оперного співака Лева Рейнаровича, збагатила програму вечора.

І. Ч.

Український Літературно Мистецький Клюб Ню Йорк 149-2

Ню Йорк. — З Літературно-Мистецького Клюбу повідомляють, що в приміщенні цього Клюбу, у п'ятницю 14-го травня ц. р. о годині 8-ій вечора, з циклу святкувань 200-річчя Незалежности Америки, відбудеться Музичний вечір. У програмі гра на фортепіяні Інки Рудницької та скрипкове сольо Рафаїла Венке та доповідь ред. Михайла Кучера на тему „Відголоси преси з нагоди 200-річчя Американської Незалежности.

ОКРУЖНА ТАБОРОВА КОМІСІЯ „БОБРІВКА"
подає до відома, що

ПЛАСТОВІ ВИХОВНІ ТАБОРИ

для НОВАЧОК, НОВАКІВ, ЮНАЧОК і ЮНАКІВ
— відбудеться —

на Бобрівці

від 10 до 31-го липня 1976 р.

- Висота таборової оплати:
  55.00 долярів від учасника за тиждень.
  Знижки тільки за повний 3-тижневий табір: для двох дітей з одної родини — 15% таб. оплати, для трьох і більше дітей з одної родини — 20% таб. оплати.
- Реєстраційна оплата — 5.00 дол. від учасника, яка не є зворотна, не підлягає родинній знижчі і мусить бути надіслана з картою зголошеня до 31-го травня на адресу:
  Miss Valentina Schiraj
  154 Mansfield Street, New Haven, Conn. 06511
  Tel.: (203) 776-4211
- Кандидати до проводів таборів можуть одержати інформації в:
  Mr. Valentyn Katreczko
  754 Riverside Drive, Orange, Conn. 06477
  Tel.: (203) 795-3019
- Точніші інформації та інформаційні листки мають місцеві станичні проводи.

УПРАВА ОТК „БОБРІВКА"

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ

ДО 100-РІЧЧЯ ЕМСЬКОГО УКАЗУ
ПРО ЗАБОРОНУ УКРАЇНСТВА

ВАСИЛЬ ОМЕЛЬЧЕНКО — Відкриття.

ЮРІЙ ЛАВРИНЕНКО — Політичний рух Вільної Спілки, як відповідь на Емський указ про заборону української культури.

МАРКО АНТОНОВИЧ — Заходи українців проти наслідків Емського указу.

РОМАН СОЛЬЧАНИК — Михайло Драгоманов і Емський указ.

Конференція відбудеться

в неділю, 16 травня 1976 р.

о 2-ій год. по пол.

в будинку Академії

206 W. 100th Street, New York, N.Y.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ, ІНК.
ВІДДІЛ в НЮ ЙОРКУ

Заля ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКОГО КЛЮБУ

149 Друга Авеню, Ню Йорк, Н. Й.

Субота, 15-го травня 1976 р., год. 5-та по пол.

З НАГОДИ СВЯТКУВАНЬ 200-РІЧЧЯ АМЕРИКИ
І 100-РІЧЧЯ НАШОГО ПОСЕЛЕННЯ

КОНЦЕРТ УЧНІВ

Виконавці: А. Асрбе, В. Асрбе, М. Асрбе, М. Біскуп, Ю. Ганкевич, А. Гарасимчук, О. Кмета, І. Коцка, М. Мачай, В. Масевська, Р. Мельниченко, Т. Перальта, К. Федорів, С. Шереґ, В. Яремчук.

ЗБІРКА ПАТРІЯРШОГО ФОНДУ

З НАГОДИ УРОДИН ПАТРІЯРХА УКЦЕРКВИ
БЛАЖЕННІШОГО ОТЦЯ ЙОСИФА І

Друга листа

(за квітень 1976)

Д-р Остап Баран 200,00 дол.; Куровицький 100.00 дол.; Хор ім. Лисенка, Джерзі Ситі, зам. квітів бл. п. Й. Рейнаровича 30,00 дол.; Яр. Коструба 25.00 дол.; інж. А. і М. Несторенко, Лорейн, Огайо 25,00 дол.; інж. О. і О. Клюфас, Довер, Н. Дж. 20.00 дол.; В. і О. Миськів 20.00 дол.; Е. Дідич 10.00 дол.; С. Мельник 10.00 дол. та Хр. Гамуза 5:00 дол. Разом 445.00 дол.

ВСІМ ВШ. ЖЕРТВОДАВЦЯМ ЩИРО ДЯКУЄМО.

На Патріярший Фонд можна складати в Кредитівці „Самопоміч", або в „Арці" в Ню Йорку.

ВІДДІЛ Т-ВА ЗА ПАТРІЯРХАЛЬНИЙ УСТРІЙ УКЦЕРКВИ в НЮ ЙОРКУ

Ділимося сумною вісткою
з Рідними, Приятелями і Знайомими,
що 11-го травня 1976 р., після довгих терпінь,
заосмотрена Найсвятішими Тайнами, заснула сном вічним на 75-му році життя
наша Найдорожча і Невіджалувана
МАМА, БАБУНЯ, СЕСТРА, БРАТОВА і ТЕТА

бл. п.

ОЛЬГА зі СЛОНСЬКИХ АДРІЯНОВИЧ

ПАНАХИДА буде відслужена в п'ятницю, 14-го травня ц. р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Насевичів при 109 E. Tabor Rd. у Філядельфії, Па.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 15-го травня 1976 року о год. 8:30 ранку, з того ж похоронного заведення до церкви Христа Царя, а відтак на цвинтар на Факс Чейсі.

Горем прибиті:
донька — ОКСАНА ГОРАЄЦЬКА
внуки — ЮРІЙ, ГАЛИНА і АСКОЛЬД
брати: ВОЛОДИМИР з дружиною МАРІЄЮ
ОСИП в Польщі
ІВАН — з дружиною СОФІЄЮ
братова — МАРІЯ СЛОНСЬКА
братаниці: ІРЕНА ЗАВИЦЬКА
ДАРІЯ СЛОНСЬКА
ЗЕНОВІЯ ВОРД
братанок — АНТІН СЛОНСЬКИЙ
Ближча і дальша Родина

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими,
що дня 10-го травня 1976 р., несподівано, відійшла у Вічність,
на 70-му році життя,
наша Найдорожча МАТИ і БАБУНЯ

бл. п.

СТЕПАНІЯ З ЯВОРСЬКИХ КРИНИЦЬКА

вдова по бл. п. проф. ІВАНОВІ КРИНИЦЬКОМУ

ПАРАСТАСИ будуть відправлені в четвер і п'ятницю, 13 і 14-го травня 1976 року о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні П. Яреми, 129 Схід 7-ма вулиця в Ню Йорку, Н. Й.

ПОХОРОН в суботу, 15-го травня 1976 р. о год. 8:30 ранку з цього ж похоронного заведення до церкви св. Юра в Ню Йорку, а відтак на український цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

син — БОРИС з дружиною ЛІДІЄЮ
внуки — БОРИС і КСЕНЯ
сестрінка — ЯРОСЛАВА ЮРЧИК з сином БОРИСОМ
сестрінка — МАРУСЯ ГАДАЛА з родиною
шваґер — інж. ДМИТРО БАКЕВИЧ-ЩУКОВСЬКИЙ
Рідня:
НАТАЛКА САС-ЯВОРСЬКА з чоловіком д-ром АЛЕКСАНДРОМ
інж. ЗЕНОН КОХАНОВСЬКИЙ з дружиною СТЕФАНІЄЮ
ЯРОСЛАВА ЯЦУРА
Ближча і дальша Родина

З благословіння і під патронатом Преосвященного Митрополита Мстислава — Первоєрарха УАПЦ і УПЦ в США — Центральний Комітет для вшанування пам'яті Симона Петлюри в США, Головна Управа Об'єднання Прихильників УНР в США та Представництво Виконавчого Органу УНРади

закликають українські громадські, політичні, ветеранські, культурно-наукові, молодечі організації та все патріотичне українське громадянство в США до масової участи

у вшануванні пам'яти незабутнього великого сина України СЛ. П. СИМОНА ПЕТЛЮРИ в 50-ту річницю Його трагічної смерти

Церковні відправи, очолені Преосвященним Владикою Архиєпископом МАРКОМ, розпочнуться в НЕДІЛЮ, 23-го ТРАВНЯ, о год. 10-ій ранком — ЗАУПОКІЙНОЮ ЛІТУРГІЄЮ в Церкві-Пам'ятнику Св. Апостола АНДРІЯ ПЕРВОЗВАННОГО в САВТ БАВНД БРУКУ, Н. Дж. О год. 12-ій полудня буде відправлена ПАНАХИДА коло „Хреста Героям", де лежить перша надгробна плита з могили Головного Отамана в Парижі. Після Панахиди відбудеться АПЕЛЬ ветеранських і молодечих організацій та з короткими промовами виступлять Віцепрезидент УНР (в екзилі) проф. д-р МИКОЛА СТЕПАНЕНКО, ген. шт. Генерал-Полковник ПАВЛО ШАНДРУК та ген. шт. Генерал-Хорунжий ПЕТРО САМУТИН.

Автобуси з Ню Йорку від'їдуть о год. 8:30 ранком від Катедри Св. Володимира — 82-га вул. та Катедри Св. Тройці — Врум вул., а з Філядельфії о год. 8:00 ранком від Спортового Клюбу „Тризуб".
Вписи на автобуси до 18-го травня в Ню Йорку у вищезгаданих церквах та Українській Православній Кредитівці (тел. 847-4350 та 533-2980), у Філядельфії в крамниці „Космос", 4940 Півн. Брод вул. (тел. 457-5664).

Субота, 22-го травня 1976 р.
в Українській Централі
при 240 Hope Avenue в ПАССЕЙКУ, Н. Дж.

По інформації і зголошення просимо звертатися (201) 772-5265

Комітет Співпраці кол. Вояків УПА

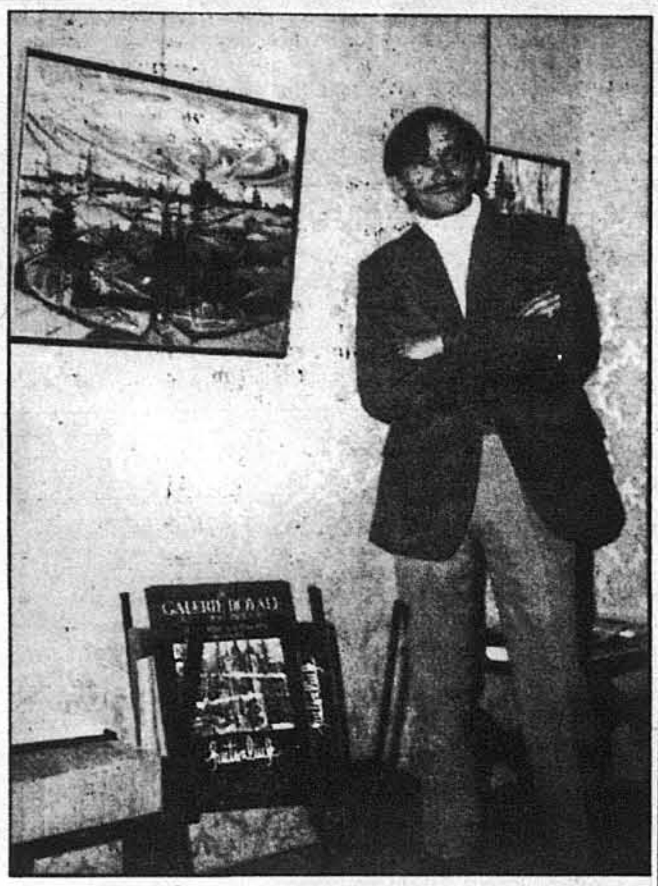
влаштовує

ЗУСТРІЧ РОДИН ВОЯКІВ УПА

Просимо все Українське Громадянство до участи в зустрічі.

В ПРОГРАМІ:
7:30 веч. — КОКТЕЙЛ
8:30 — СПІЛЬНИЙ ОБІД
Слідує мистецька частина, в якій беруть участь соловейки „КОВЗИ" та юні ВАНДУРИСТИ СУМА (ЛУЧКИ).
Опісля ЗАБАВА з ТАНЦЯМИ під звуки оркестри Б. ГІРНЯКА
Вступ 15.00 дол. від особи — Молодь 5:00 дол.

Французька критика...

Любослав Гуцалюк під час відкриття виставки в Парижі 23-го квітня 1976.

банон, пише в „Лє Пентр", двотижневику, Париж 1-15 травня 1976: „Гуцалюк, уродженець України, мешканець Ню Йорку й Парижу —це маляр — молодець потужної манери, урбаністичного пейзажу. Він конструює катедралі, уявні міста ,які все одно здаються нам неначе відомі ,вже нами відвідувані. Це, так би мовити враження, що його композиції не є гарячковими, це продумано - дбайливо конструйовані картини в гармоніях, що завжди відновляються — при допомозі сильних мазків і рельєфів, завжди рішуче й міцно виконаних, підкреслених лініями, сповненими розмаху і рішучости, часом химерно обмежовані площами незвичайних композицій. Тут маємо гарний та потужний характер майстра ,що глибоко переживає своє відношення до світу"

Завершується підготова...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

кої відбуваються кожнорічні фестивалі.

Члени фестивального Комітету інформували про програму цьогорічного фестивалю, перша частина якої проходитиме під відкритим небом, починаючи від 11-ої години вранці до 5-ої по полудні і яка включатиме пописи-контести різних молодечих мистецьких ансамблів, виставки українського мистецтва, включно з образотворчим, фото-монтаж українських історичних пам'яток в стейті роботи Богдана Полянського, покази ноші, продаж печива, висвітлення фільмів, тощо. Концерт в амфітеатрі розпічнеться негайно після закінчення пополудневої програми, а після концерту плянується забава під звуки модерної української музики.

Під час цілоденного фестивалю розповсюджуватиметься інформаційна література про історію українського поселення в ЗСА, можна буде набути жетони, автомобільні наліпки, прапорці, брошурки та інші пам'ятки. Представники обидвох комітетів спільно намітили пляни інформаційної акції під час фестивалю, влаштування стендів, книжкових виставок, тощо.

Представники Фестивального Комітету звернулися із закликом до всіх українців, які плянують взяти участь у Фестивалі, прибути в стилізованому українському одязі, що у великій мірі причиниться до створення відповідної української атмосфери. Квитки можна ще набувати, звертаючись на адресу: Ukrainian Festival Committee, Box 134, Whippany, N. J. 07881, або телефонуючи до В. Рудакевича на число (201) 773-8485.

„Союзовий День" Ню Джерзі...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

„Союзовому Дні" українське громадянство, а головно союзовців, не лише з стейту Ню Джерзі, але також сусідніх Ню Йорку і Пенсилвенії. Також ухвалено звернутися з проханням до проводів всіх місцевих організацій і установ не влаштовувати у цей день імпрез, а всім взяти участь в „Союзовому Дні", що буде рівночасно пошаною історичних ювілеїв 200-річчя Американської Незалежности і 100-річчя українського поселення в Америці.

До поширеного Ділового Комітету входять: Іван Хомко — голова, Юліян Баранюк, Стефан Островський і Корнило Галушка — заступники голови, Григорій Клименко — секретар і Стефанія Стеців — касир. Члени Управи К-ту: Леся Назарук, Володимир Боярський, Стела Раси, Ярослав Леськів, Володимир Шпирка, Володимир Роговський, Михайло Жук, Володимир Бутковський, Иосиф Зубрицький, Петро Головачук, Іван Блиха і Василь Марущак.

До Контрольної Комісії обрано Ольгу Осередчук, Галину Гаврилюк, Иосифа Ярему й Івана Бурного.

Присутні голови Округ і відділові урядовці у своїй дискусії також порушили справи організаційні, а головно звернено увагу на те, щоби Округи Ню Джерзі стейту виконали свою організаційну квоту.

Сесія про прийняття Анґолі до ОН не відбудеться

Об'єднані Нації, Ню Йорк. — Рада Безпеки Об'єднаних Націй відложила у вівторок, 11-го травня ц. р. сесію, на якій мала розглядатися аплікація новопосталої держави Анґолі про прийняття її до ОН. Аплікацію про прийняття переслав ґенеральному секретареві Куртові Вальдгаймові президент Анґолі Аґостінґо Нето ще 22-го квітня ц. р. Правдоподібно сесію треба було відкласти тому, що делеґація ЗСА в ОН заявила, що не братиме участи в голосуванні з огляду на неясність ситуації і брак інструкцій з Державного Департаменту у Вашінґтоні. Досі уряд ЗСА не визнав ще наставленого і піддержуваного Совєтським Союзом уряду президента Нето. Речник делеґації ЗСА заявив, що докладні інструкції уряду ЗСА відносно цієї справи повинні надійти вкоротці і тому він радо схиляється і піддержує тих делеґатів, які висловилися за відложенням сесії.

ЧУДЕСНЕ АКАПУЛЬКО...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

її праці, і це їй дало більше вдоволення, ніж інші блага в Акапулько.

Тиждень пролетів стрілою. Наша група стояла знову в черзі до виїзду.

Які ми всі змінені за цей короткий час в Акапулько: кожний щедро обсмалений сонцем і вітром. Кожний обладований мексиканськими сувенірами, які аж ніяк не влазять у валізки, передовсім різні вази, глечики та іграшки, які потім на летовищі компанія мусіла забирати й пакувати в окремі пачки, бож в літаку з тим крамом було б взагалі неможливо рушитися. Очевидно летунська компанія була приготована на таке і досить скоро впорядкувала ті всі туристичні забаганки, та і нас усіх примістила на своїх місцях, частуючи ще й традиційними на літаках „дрінками".

Приблизно знову чотири години лету, і ми вже сідаємо на Мічиґенську землю в Детройті, та і не можемо вірити, що тут таки добрий холод і навіть падає дрібний сніг. О Боже, що за контрасти на цьому світі! Добре, що нам принесли зимові плащі на летовище, бо як ми від'їжджали, то було багато тепліше, й ми чомусь думали, що вже минула зима, а вона, химерна, ще раз потиснула холодом на наше привітання з сонячного Акапулько.

Відзначення Шевченківських роковин в Ст. Петербурзі, на Фльориді

У неділю, дня 28-го березня, ц. р. в залі української католицької церкви Святого Водохреща в Ст. Петербурзі, українська громада серед скромних обставин величаво відзначила роковини з дня народження і смерти українського барда Тараса Григоровича Шевченка.

Програму Академії відкрив голова Церковного комітету Прокіп Левинець, привітавши численну громаду, яка пребула з далеких і близьких околиць, що прибула, щоб віддати шану невмирущому кобзареві Тарасові. Відтак місцевий хор „Україна" під дириґентурою Богдана Бемка відспівав „Заповіт" Шевченка, а наймолодші учасники свята — чотирирічні внуки Люся Зеневич — Християн і Андрій і Данилко Сацюк та брати Петрусь, Ярко і Павлусь Бучинські склали китиці живих квітів на символічній могилі Тараса, що її зладив Мирослав Сеник. Студенти університету Південної Фльориди Іван Копинець пояснив, англійською мовою, учасникам свята символіку складання квітів на могилі як теж з'ясував значення, ідею і велич Шевчекірських святкувань.

Культурно-освітню частину святкувань програми, із знанням життя і творчости Шевченка приготовили д-р Оленка Гікава-Сацюк, а мистецьку частину програми — дириґент хору і керівник програми Богдан Бемко. До змісту цієї програми входила інсценізація із життя і творчости Шевченка і деклямації його віршів. Автор інсценізації д-р Оленка Гікава-Сацюк і інші виконавці, черґуючись ролями, якби в живому образі відтворили життьовий шлях генія-пророка. Деклямував наймолодший виконавець Петрусь Бучин?ський, а також Ярко і Павлусь Бучинські у двійку рецитували вірші. І так вірші, спів хору „Україна" і доповідь, переплітаючись і черґуючись один за одним, створили у глядачів святковий настрій.

По короткій перерві хор відспівав три пісні, зі солістами Марією Лаврик і Люсею Зеневич.

З дальшими точками до інсценізації виступили з деклямаціями віршів Т. Шевченка „Село", Данилко Сацюк, і Василина Копинець, а відтак по-українськи деклямував Прокіп Левинець, а по-англійськи Дарлін Шевчук.

На закінчення Академії всі присутні відспівали український національний гимн, Присутні ще довго після останніх нот гимну обмінювались думками про Шевченка і враженнями з імпрези.

М. К-ць

Річні Загальні Збори 89-го вшанувала Т. Шевченка

Користаючи з гостинности Союзівки, там 15-го лютого ц. р., відбулися Річні Загальні Збори 89-го Відділу СУА в Кергонксоні, на котрі прибула представниця Окружної Управи з Ню Йорку Оксана Щур.

Із звідомлення голови і референток спостерігається, що хоча Відділ чисельно невеликий, успішно в різних ділянках проводить велику працю.

Завдяки дбайливості культурно освітньої референтки на місячних сходинах відчитано цікаві реферати. Рік річно Відділ улаштовує традиційні імпрези, а саме: просфору, запустну забаву, свячене, День матері, День батька і День подяки. В літнім сезоні відбувся авторський вечір знаної письменниці Дарії Ярославської. Імпрези радо відвідують громадяни Кергонксону і околиці, а також гості, котрі перебувають на відпочинку на Союзівці. Смачні буфети на імпрезах приготовляють господарські референтки.

Головна мета діяльности товариства і основна діяльність Відділу це, — вдержати Школу Українознавства, в котрій навчається понад 30 дітей. Відділ старається ширити правду про Україну серед не-українців, беручи участь в Елленвіллі і Олбані, 22-січня у проголошені Українського Дня з нагоди роковин Незалежности і Соборности України. Влаштовано виставку народного мистецтва в місцевому банку і взято участь у мистецькому фестивалю. Великою атракцією на фестивалю був показ писання писанок нашою писанчаркою і показ вишивання, котре демонструвала почесна членка, знавець народного мистецтва, котра дуже часто жертвує вишивані речі на виграші Відділу.

Суспільна референтка допомагала потребуючим на місці у доїзді до церкви чи крамниць, а також в приміщенні спаралізованої жінки в домі для старших.

Висилано грошову допомогу бабусі в Торонті і стипендії для дівчаток у Бразилії по 150 дол. від п-ва Е. і М. Гнатових і від п-ва М. і В. Квасів, по 75 дол. від пані Дарії Хухри і Відділу. Вислано до Бразилії і Арґентини пакунки з одежою і книжками.

Вперше переведено в життя ідею безкоштовного відпочинку для старших громадян з великих міст. Дві особи скористали з гостинности п-ва Барусевичів і п-і Д. Хухри. Це гарний почин до наслідування.

Відділ працював у кожній ділянці на висоті своїх завдань під вмілим головством Оксани Ленець, котра 10 літ очолювала цей Відділ. Першою головою і основницею Відділу була Павлина Олексів.

Нову Управу обрано в такому складі: Софія Барусевич — голова, Анна Слободян — заступниця голови, Лідія Яців — секретарка, Марія Кручова — скарбничка, Оксана Ленець — виховна реф. , Оксана Бедрій — культ-освітня реф., і імпрезова, Розалія Федьків — суспільної опіки, Орися Винник — організаційна і звязків. Ольга Салук — пресова, Дарія Стасюк і Аґнес Хоманчук — господарські референтки. До Контрольної комісії ввійшли: Оксана Ленець — голова, Дарія Горняткевич і Ольга Олійник —члени. Новообрана Управа плянує дальше вести корисну працю на такому самому високому рівні.

Ольга Салук

РОЗШУК

Сестра в Україні пошукує брата:

СТЕПАН ПЕТРОВИЧ ДАНІВ

нар. 1924 р. в селі Куровиця, Любачівського району, Львівської области. Зголошення слати на адресу:
"Vilne Slovo", 196 Bathurst St. (для О. Я.)
Toronto, Ontario, Canada
M5T 2R8 Tel. 368-7282
Українську пресу просимо передрукувати повищий розшук.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 16-го ТРАВНЯ 1976 р.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори В-ва св. І. Хрестителя 76 Відд. о год. 1-ій по пол. в Укр. Кат. Школі при Санфорд і Айві вул. Проситься чл. прибути і вирівняти залеглі вкладки. — В. Боярський, предс., Ю. Демчук, секр., Т. Клебан, кас.

ПАССЕЙК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 42 Відд. о год. 2-ій по пол. в УНДомі при 237 Говп Аве. Проситься чл. взяти участь. Проситься приєднувати нових членів. — В. Марущак, рек. секр.

ТАРЗАН, Ч. 7476 Успішний напад

В час, коли кругом Тарзана літають кулі . . .

. . . Хвала Богу, що маю таких приятелів, як Вазірі!

На великий жах Крони та його розбишак, їхні „приятелі" раптом стають їхніми ворогами . . .

. . Це зрада! ! !